

Sygn. akt VI U 1232/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 1 lipca 2021 r., numer (...)

w sprawie: K. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

z udziałem F. F. (1) i P. F. (1) współników cywilnych spółki cywilnej (...) (...) w B.

o podleganie ubezpieczeniom

1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że K. M. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek F. F. (1) i P. F. (1) współników cywilnych spółki cywilnej (...) (...) w B.,

2) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz odwołującej kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Na oryginalne właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1232/21

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją wydaną na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny w związku z art. 300 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

Inspektorat w B. stwierdził, że K. M. jako pracownik u płatnika składek (...) (...) s.c. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2021 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że K. M. została zatrudniona przez płatnika składek w dniu 1.04.2021 roku na stanowisku pracownika gospodarczego na pół etatu za wynagrodzeniem 1 800 zł na czas określony do dnia 31.07.2021 r., na mocy aneksu z dnia 1.05.2021 r. strony zmieniły warunki zatrudnienia K. M. w ten sposób, że umowa łącząca strony została zawarta na czas nieokreślony. Od dnia (...) roku stała się niezdolna do pracy w związku z ciążą. Organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające, czy w/wym. faktycznie świadczyła pracę. Ustalił, że brak w tym przypadku materialnych dowodów potwierdzających rzeczywiste wykonywanie pracy przez K. M.. Zdaniem organu rentowego stanowisko pracy zostało specjalnie utworzone dla K. M. i nie było ekonomicznej i organizacyjnej potrzeby jego istnienia w strukturze organizacyjnej firmy. Zdaniem organu rentowego stanowisko pracy zostało stworzone celem pozoracji stosunku ubezpieczenia. Organ rentowy uznał, że K. M. ani płatnik składek nie przedłożyli wystarczających dowodów świadczących o wykonaniu przez nią pracy, a krótkotrwałość zgłoszenia jej do ubezpieczeń społecznych świadczy o pozorności stosunku pracy i chęci uzyskania długotrwałych świadczeń – zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego.

W odwołaniu od tej decyzji K. M. zakwestionowała ww. argumenty ZUS, wskazując, że faktycznie wykonywała obowiązki powierzone jej przez płatnika składek, wniosła o zmianę decyzji i ustalenie że w okresie objętym decyzją podlegała ubezpieczeniom społecznym oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona zakwestionowała twierdzenia organu rentowego jakoby utworzenie stanowiska pracy odbyło się wyłącznie na użytek zatrudnienia ubezpieczonej, które miało charakter pozorny. Ubezpieczona wskazała także iż świadczenie przez nią pracy potwierdzają dokumenty pracownicze, oświadczenia współników spółki pod kierownictwem których wykonywała swoje obowiązki oraz zeznania świadków o przesłuchanie których wniosowała w odwołaniu. Ubezpieczona stwierdziła także iż nieprawdą jest, że po jej przejściu na zwolnienie lekarskie pracodawca nie zatrudnił nikogo na jej miejsce.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

P. F. (1) prowadzi działalność gospodarczą od ponad 15 lat, bo dołączył do prowadzenia działalności rozpoczętej przez ojca W.. Początkowo przedmiotem działalności były roboty ogólnobudowlane a następnie firma zaczęła się zajmować także montażem systemów ogrodzeniowych i sprzedażą akcesoriów ogrodzeniowych. W. F. zaprzestał w pewnym momencie prowadzenia działalności gospodarczej a jego obowiązki przejął F. F. (1). Spółka cywilna braci F. zatrudnia około 20 pracowników. Głównie są to pracownicy fizyczni. Pracami administracyjnymi zajmują się właściciele. W. F. jest pełnomocnikiem spółki a M. F. - matka właścicieli pracuje w spółce jako księgowa na podstawie umowy o pracę. Działalność gospodarcza prowadzona jest w B. przy ul. (...) i tam znajduje się od około 5 lat również siedziba firmy. W B. znajduje się pomieszczenie biurowe, w którym pracuje F. F. (1), P. F. (1) pracuje w terenie a M. F. swoje czynności wykonuje u siebie w domu. M. F. zwróciła uwagę F. F. (1) na konieczność zatrudnienia pracownika gospodarczego w celu wykonywania czynności pomocniczych i porządkowych oraz zamykania i sprzątnięcia liści spadających z licznych drzew na terenie nieruchomości. W siedzibie firmy, oprócz biura znajduje się pomieszczenia magazynowe, jedno wielkości 60 metrów kwadratowych a drugie około 40 metrów kwadratowych. Pomieszczenia biurowe i magazynowe znajdują się w wolnostojącym budynku należącym do W. F.. W pomieszczeniu magazynowym na półkach umieszcza się posegregowane akcesoria ogrodzeniowe: napinacze, siatki, druty. Oprócz robót ogólnobudowlanych firma prowadzi też detaliczną sprzedaż akcesoriów ogrodzeniowych. W magazynie w celu utrzymania porządku trzeba regularnie zamykać i myć podłogę, ścierać kurze, dbać o porządek na półkach. Podłoga w magazynie jest z wylewki betonowej pomalowanej specjalną farbą, co umożliwia jej zmywanie. Czynnościami porządkowymi w magazynie zajmował się początkowo F. F. (1) i powodem dla którego została zawarta umowa z odwołującą była chęć odciążenia od tych obowiązków w/w. Do podstawowych obowiązków F. F. (1) należy bowiem zamawianie towarów, przyjmowanie zamówień, robienie kalkulacji, wycen, wystawianie dokumentów sprzedaży. Po przejściu odwołującej na zwolnienie lekarskie F. F. (1) przejął jej obowiązki. Firma w tym okresie poszukiwała nowego pracownika gospodarczego i od 19 lipca 2021 r. zatrudniono w miejsce odwołującej M. K. na podstawie umowy terminowej, na pełen etat z

wynagrodzeniem 2 800 zł. M. K. zatrudniony został jako pracownik gospodarczy a jego zakres czynności, tożsamy z zakresem obowiązków ubezpieczonej, poszerzono jedynie o pomoc w załadunku i rozładunku towarów oraz sprząkanie na placach budów, choć te czynności w/w wykonywał nieregularnie, w zależności od potrzeb. P. F. (1) w spółce zajmuje się organizowaniem pracy w terenie, uzgadnianiem kwestii u zamawiającego, jeździ do klientów na pomiary i wyceny, ewentualnie dowozi materiały na place budów. Średnio dziennie robi około 150 kilometrów, jeżdżąc po budowach. Kondycja finansowa firmy pozwalała na zatrudnienie nowego pracownika.

Ubezpieczona K. M., posiadająca spore doświadczenie zawodowe, od października 2020 r. pracowała w Firmie (...) jako kosmetyk na pełny etat, na podstawie umowy terminowej z wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej. Z uwagi na pandemię i spadek aktywności w branży kosmetycznej odwołująca chciała się zatrudnić gdziekolwiek, żeby mieć dodatkowy dochód. Ubezpieczona od znajomego dowiedziała się, że F. F. (1) poszukuje pracownika. W rozmowie z F. F. (1), określił on jakie miałyby być obowiązki pracownika, którego chciał zatrudnić. Chodziło o to, żeby układać towar na półkach, wycierać półki i towar z kurzu, zamiatać i myć podłogę w magazynie, utrzymywać porządek na placu oraz sprzątać toalety. Ubezpieczona miała też sprzątać biuro, myć okna w biurze, dbać o czystość lodówki i innych urządzeń. F. F. (1) zaproponował ubezpieczonej najniższą płacę ale ubezpieczona poprosiła, żeby to było przynajmniej 17 złotych na godzinę i ostatecznie strony zawarły w dniu 1.04.2021 r. umowę o pracę na czas określony do dnia 31.07.2021 r. zgodnie z którą ubezpieczona miała zajmować stanowisko pracownika gospodarczego, na pół etatu za wynagrodzeniem w wysokości 1.800 zł. Ubezpieczona przyjęła propozycję zatrudnienia i wykonywała obowiązki określone przez pracodawcę w ustalonych godzinach i pod kierownictwem F. F. (1). Z uwagi na prośbę ubezpieczonej, która chciała uzyskać kredyt w banku, aneksem z dnia 1.05.2021 r. strony zmieniły warunki umowy o pracę i ustaliły stosunek pracy na czas nieokreślony. Wynagrodzenie za kwiecień 2021 r. odwołująca dostała przelewem na konto. W pierwszych dwóch dniach pracy ubezpieczona przeszła szkolenie stanowiskowe, które przeprowadził W. F. a następnie przystąpiła do pracy. Pierwszego dnia pracy ubezpieczona była obecna w pracy od 12.00 do 16.00 a następnie pracowała już w godzinach od 16.00 do 20.00. Podpisywała codziennie listę obecności, która znajdowała się w biurze. Ubezpieczona wykonywała prace porządkowe na placu przed magazynem, oczyszczając teren z liści, pracowała w magazynie i pomieszczeniu biurowym. W magazynie ubezpieczona liczyła i układała towar na półkach, wycierała z kurzu asortyment leżący na półkach, pomagała w przygotowaniu zamówień, nie zajmowała się natomiast dokumentami. Ubezpieczona pracowała codziennie w biurze i w magazynie z F. F. (1). Już w kwietniu 2021 r. ubezpieczona źle się czuła i miała bóle migrenowe. Ubezpieczona od 4.05.2021 r. była niezdolna do pracy. Termin jej porodu wyznaczona na dzień (...) r.

Od 19.07.2021 r. spółka zatrudniła M. K. na stanowisku pracownika gospodarczego na pełen etat za wynagrodzeniem 2 800 zł.

Fakt pracy odwołującej w spółce braci F. potwierdzili F. i P. F. (2) ich matka M. F. i ojciec W. F. oraz świadek M. M. zatrudniony w spółce jako pomocnik murarza.

dowód: umowa o pracę z dnia 1.04.2021r., . aneks do umowy o pracę z dnia 1.05.2021 r., dokumenty finansowe k.62-82, karta ciąży k.178-181, kopie dokumentów księgowych parafowanych przez ubezpieczoną k.134-161, listy obecności w aktach organu rentowego, zdjęcia siedziby i pomieszczeń magazynowych – zawieszka k.61, akta osobowe M. K. – zawieszka k. 60 zeznania świadków M. F. i W. F.-zapis A/V k. 57, zeznania świadka M. M.-zapis A/V k.57 i M. K. – zapis A/V k.105, zeznania odwołującej i P. i F. F. (1) -zapis A/V k.57 i 94

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem strony zawarły umowę o pracę, związane stosunkiem pracy od dnia 1.04.2021r. faktycznie realizowały obowiązki wynikające z umowy o pracę, która nie była zawarta dla pozorów, jak to wadliwie przyjął organ rentowy.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów w aktach osobowych ubezpieczonej oraz aktach rentowych, których prawdziwości strony nie kwestionowały a także dokumentów przedstawionych przez odwołującą i płatników składek w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości. Sąd dał wiarę zeznaniom

świadków M. F. i W. F. oraz M. M. oraz M. K., które były spójne, spontaniczne i korespondowały z zeznaniami odwołującej oraz płatników składek oraz znajdowały potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach. Dlatego także zeznaniom stron Sąd dał wiarę jako logicznym, zgodnym i spójnym z pozostałymi dowodami w sprawie. Fakt, że M. F. i W. F. są rodzicami P. i F. F. (1) nie podważa, zdaniem sądu wiarygodności świadków, których zeznania były szczere, przekazywały informacje, które świadkowie posiadali na podstawie własnych obserwacji a organ rentowy nie przedstawił żadnych dowodów, które podważałyby ich wiarygodność. Ponadto zaznania tych świadków były zgodne z zeznaniami świadka M. M., który widywał ubezpieczona zarówno w trakcie sprzątanania biura jak i wykonywania prac w magazynie. Świadek jest osobą obcą w stosunku do rodziny F. i brak podstaw by odmówić mu wiarygodności.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 121 j.t.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej są pracownikami.

Wyjaśnienie pojęcia pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych zostało zawarte w przepisie art. 8 ust.1 cytowanej ustawy, który stanowi, że za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy o jakim mowa w jest równoznaczne natomiast z pojęciem stosunku pracy definiowanego przez art. 22 k.p. (vide wyr. SN z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157). I tak, w myśl zaś art. 22 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Jak wynika z cytowanego przepisu kodeksu pracy stosunek pracy jest stosunkiem zobowiązaniowym zachodzącym między dwiema stronami, z których każda jest wobec drugiej strony jednocześnie zobowiązana i uprawniona do określonego świadczenia. Z nawiązaniem stosunku pracy wiązą się konsekwencje, do których między innymi należy podleganie obowiązkowemu pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu. Warunkiem sine qua non pracowniczego ubezpieczenia społecznego jest więc istnienie faktycznego stosunku pracy, a o ważności stosunku pracy świadczy to, czy oświadczenia woli zawarte w umowie o pracę łączącej strony nie zawierają wad, które powodowałyby ich nieważność bądź bezskuteczność. Przy czym do ustalenia, że doszło do powstania pomiędzy stronami stosunku pracy nie jest wystarczające spełnienie warunków formalnych zatrudnienia, takich jak samo zawarcie umowy o pracę, zgłoszenie do ubezpieczenia, lecz konieczne jest ustalenie, że strony miały zamiar wykonywać obowiązki stron stosunku pracy i to rzeczywiście czyniły (wyr. SA w Gdańsku z dnia 18 kwietnia 2014 roku, III AUa 1943/15, legalis).

Zgodnie z treścią art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozor. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Pozorność w rozumieniu art. 83 § 1 k.c. wyraża się w szczególności w zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma tu niezgodność między pierwotnym aktem woli, a jego uzewnętrznieniem. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, iż nie podlega pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu osoba, która zawarła umowę o pracę dla pozor, a więc w sytuacji, gdy przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie o pracę, nie będzie świadczyć pracy jako pracownik (wyr. SN z dnia 4 stycznia 2008 r., I UK 223/07, lex). Umowa o pracę jest zawarta dla pozor i nie może w związku z tym stanowić tytułu do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można natomiast przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, jeżeli pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca tę pracę przyjmował (wyr. SN z dnia 12 lipca 2012 r., II UK 14/12, lex).

W tym miejscu podkreślić trzeba, że przedmiotem niniejszego postępowania było dokonanie oceny, czy zawarta przez strony umowa o pracę rzeczywiście była realizowana i czy zawarta została w celu faktycznej realizacji praw i obowiązków stron stosunku pracy a nie jedynie, jak to sugerował organ rentowy w celu uzyskania podwyższonych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Nie było natomiast przedmiotem badania w tej sprawie to czy pracodawca ukształtował wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej na odpowiednim poziomie, na co zwracał uwagę organ

rentowy, porównując wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej z wysokością wynagrodzenia M. K. zatrudnionego przez płatników składek od dnia 19.07.2021 r. O ile niewątpliwie ubezpieczona uzyskała na podstawie umowy o pracę lepsze warunki płacowe niż M. K., którego zakres obowiązków został poszerzony w stosunku do zakresu obowiązków obowiązującego ubezpieczoną to organ rentowy w zaskarżonej decyzji podważył zasadność objęcia ubezpieczoną ubezpieczeniem społecznym u płatników składek, nie kwestionował jednak w odrębnej decyzji bądź decyzji, która była przedmiotem analizy sądu wysokości wynagrodzenia ubezpieczonej. Sam fakt przesądzenia kwestii istnienia rzeczywistego stosunku pracy między stronami, nie wyklucza bowiem wydania przez organ rentowy w późniejszym terminie decyzji ustalającej niższą, od przyjętej w umowie, wysokości wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę.

Zwrócić też trzeba uwagę na to, że brak w niniejszej sprawie podstaw do kwestionowania zasadności powołania w spółce braci F. stanowiska pracownika gospodarczego. Fakt, że czynności porządkowe i pomocnicze w magazynie wykonywał, przed zatrudnieniem ubezpieczonej, F. F. (1), nie oznacza, że w dobrej sytuacji finansowej spółki (a taką sytuację potwierdzają dokumenty finansowe złożone w toku postępowania), w celu odciążenia od nadmiernej ilości obowiązków i zwiększającej się ilości zamówień, płatnicy składek zdecydowali się zatrudnić na pół etatu pracownika gospodarczego. To, że taki pracownik był w spółce potrzebny świadczy fakt, że po przejściu ubezpieczonej na zwolnienie lekarskie, w dość krótkim czasie zatrudniono nowego pracownika gospodarczego- M. K..

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie bezspornie wynika, zdaniem Sądu Okręgowego, że odwołująca faktycznie wykonywała powierzone jej, na podstawie kolejnych umów, czynności pracownicze. Potwierdzają to zarówno dokumenty zgromadzone w sprawie jak i zeznania świadków M. F. i W. F. oraz M. M. - osób obcych w stosunku do odwołującej, którzy widywali odwołującą u płatnika składek przy wykonywaniu czynności pracowniczych i zeznania te – niekoloryzowane, w powiązaniu z przekonywującymi zeznaniami zwłaszcza F. F. (1) stanowią dowód potwierdzający fakt realnego wykonywania przez strony umowy obowiązków pracownika i pracodawcy.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że F. i P. F. (2) prowadzą firmę rodzinną, zatrudniając w niej, oprócz sporej liczby pracowników, także ojca i matkę. Wielkość pomieszczeń magazynowych, rodzaj asortymentu przechowywanego w magazynach, otoczenie magazynów porośnięte drzewami gubiącymi liście, konieczność utrzymania porządku w biurze, przemawiają za potrzebą zatrudnienia w firmie także pracownika gospodarczego. Fakt, że w okresie wcześniejszym pracodawcy nie zdecydowali się na zatrudnienie takiego pracownika, nie wyklucza możliwości poszerzenia liczby i rodzaju zatrudnianych pracowników o pracownika gospodarczego, skoro taka była wola osoby zajmującej się magazynem i obciążonej licznymi obowiązkami czyli F. F. (1). Także fakt, że ubezpieczona miała podstawowe miejsce pracy w firmie kosmetycznej, nie stoi w opozycji do zatrudnienia w spółce braci F., biorąc pod uwagę zapaść w branży kosmetycznej spowodowaną pojawieniem się pandemii a także z uwagi na to, że w firmie (...) ubezpieczona miała jedynie umowę terminową.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach niniejszej sprawy nie można uznać, jak to wywodził organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, aby umowa o pracę została zawarte jedynie dla pozorów. Dla wykazania pozorności zawartej umowy o pracę nie ma większego znaczenia to, że K. M. w czasie zawierania umowy o pracę była najprawdopodobniej w ciąży. Nawet gdyby podzielić argumentację organu rentowego, że celem zawarcia umowy o pracę było uzyskanie przez odwołującą świadczeń z ubezpieczenia chorobowego w związku z ciążą, pozostawałoby to bez wpływu dla określenia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym. Zważyć trzeba, iż w judykaturze zgodnie przyjmuje się, że dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako cel podjęcia zatrudnienia, nie może świadczyć o zamiarze obejścia prawa, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie wykonywana. Problem pojawia się wówczas, gdy mając na uwadze korzyści w zakresie ubezpieczenia chorobowego, strony zawierają ten rodzaj umowy tylko dla pozorów, nie zamierzając jej faktycznie realizować (wyr. SA w Katowicach z dnia 9 grudnia 2016r., III AUa 1660/15, legalis). Jeśli nawet przed długotrwałym korzystaniem ze zwolnień: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego, doszło do podjęcia i wykonywania pracy w charakterze pracownika, a pracodawca przyjmował świadczenie pracy – niemożliwe jest przyjęcie pozorności takiej umowy. Istotna jest bowiem okoliczność, czy dana osoba faktycznie podjęła zatrudnienie i wykonywała swoje zajęcie zgodnie z zasadami wynikającymi z Kodeksu pracy (wyr. SN z dnia 6 lutego 2006 r., sygn. akt III UK 156/06, niepubl.). Innymi słowy, chęć uzyskania

świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako motywacja do podjęcia zatrudnienia, nie może świadczyć o zamiarze obejścia prawa, a dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania poprzez zawarcie umowy o pracę ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, lub zwiększenie przyszłych świadczeń z ubezpieczenia nie może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu jego obejście, jeżeli umowa ta prowadzi do faktycznej realizacji zatrudnienia spełniającego cechy stosunku pracy. W rezultacie zawarcie umowy o pracę przez kobietę w ciąży, nawet w sytuacji gdy jej zachowanie obliczone jest na uzyskanie w niedługim czasie świadczeń z ubezpieczenia społecznego, przy faktycznym wykonywaniu obowiązków pracowniczych nawet przez krótki okres, nie prowadzi do uznania, że osoba taka nie podlega ubezpieczeniom społecznym z racji zatrudnienia pracowniczego (wyr. SA w Białymstoku z dnia 6 października 2015 r., III AUa 277/15, [legalis](#)).

Sam fakt ciąży odwołującej nie może sam w sobie stanowić przeszkody do zawarcia ważnej umowy o pracę, jeżeli ubezpieczona była zdolna do świadczenia pracy od dnia wskazanego w umowie o pracę (co zostało potwierdzone w orzeczeniu lekarza medycyny pracy) i faktycznie pracę tę świadczyła. Fakt pogorszenia się stanu zdrowia po upływie krótkiego okresu pracy nie ma już w tej kwestii w zasadzie żadnego znaczenia (wyr. SA w Białymstoku z dnia 1 czerwca 2016r., III AUa 1383/15, [legalis](#)).

W związku z powyższym Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie, co, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., skutkowało zmianą decyzji i orzeczeniem jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. oraz przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, dokonując oceny nakładu pracy pełnomocnika ubezpieczonej.

SSO Ewa Milczarek